

ת"פ 20315/07/20 - : מדינת ישראל נגד : אברהים אבו עגאג

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 20315-07-20 מדינת ישראל נ' אבו עגאג

בפני כבוד השופט יואל עדן

בעניין: : מדינת ישראל
ע"י ב"כ ב"כ עו"ד דרור שטורק פמ"ד

נגד

: אברהים אבו עגאג
ע"י ב"כ עוה"ד יונס אלגרינאוי

הכרעת דין

האישום

1. כתב האישום מייחס לנאשם ביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה - מספר עבירות לפי סעיף 329(א)(1), וחבלה בכוונה מחמירה - מספר עבירות לפי סעיף 329(א)(2).

על פי כתב האישום, ביום 20.6.20 בשעה 14:30, או בסמוך לכך, התפתחה מריבה בין הנאשם ובני משפחתו לבין קרובי משפחתו מבני פלג אחר, ביניהם המתלוננים כפי שיפורטו בהמשך, על רקע מעבר של צינור מים בשטח שבמחלוקת עם בני הפלג האחר ("הסכסוך").

לאחר שהופרדו הצדדים למריבה, במועד לעיל, בשעה 14:50, או בסמוך לכך, נכנס הנאשם לרכבו מסוג פיג'ו ("רכב הפיג'ו"), כשלצידו יושב בנו הקטין, והחל בנסיעה לעבר מעגל התנועה הסמוך לביתו.

באותה העת, נכחו מתחת לעץ שבסמוך למדרכה העוטפת את מעגל התנועה ("מקום האירוע"), קבוצה של אנשים בני הפלג האחר. ביניהם זוהיר אבו עג'אג' ("המתלונן 1"), סלמאן אבו עג'אג' ("המתלונן 2") ומוחמד אבו עג'אג' ("המתלונן 3") כולם יחד ("המתלוננים").

במועד לעיל, הגיע הנאשם בנסיעה אל מקום האירוע ברכב הפיג'ו, והבחין במתלוננים, ובבני הפלג האחר, מתקהלים

במקום האירוע.

הנאשם הגיע אל מעגל התנועה, לא נתן זכות קדימה לרכב אחר שנסע באותה העת במעגל התנועה, החל להאיץ מהירותו, ובאמצעות רכב הפיג'ו, נסע לעבר המתלוננים ואחרים שנכחו במקום כדי לדרוס אותם, זאת בכוונה להטיל בהם נכות מום או לגרום להם חבלה חמורה.

הנאשם עלה עם רכב הפיג'ו על המדרכה, פגע עם חזית הרכב במעקה הבטיחות שעל סף המדרכה, והמשיך בנסיעה מהירה לעבר המתלוננים שעמדו במקום. המתלוננים ואחרים שהיו במקום החלו לנוס על נפשם, על מנת לא להיפגע.

במהלך נסיעתו הנאשם פגע במתלונן 1 שהועף באוויר, וכן במתלונן 2. המתלונן 3 זז ברגע האחרון ובכך נמנעה פגיעתו. לאחר מכן הנאשם המשיך בנסיעה עד שפגע בעץ שהיה במקום, ונעצר.

לאחר שרכב הפיג'ו נעצר, החלה קטטה בין הנאשם ובני משפחתו לבין המתלוננים ובני הפלג האחר. במסגרת הקטטה נפגעו הנאשם והאחרים.

מעוצמת הפגיעה המתלונן 1 נפגע בכתב שמאל ובכף רגל ימין. המתלונן 1 פונה לבית חולים לקבלת טיפול רפואי.

בנוסף, הנאשם, המתלוננים ואחרים פונו לקבלת טיפול רפואי.

הנאשם במעשיו לעיל, פצע את המתלוננים או גרם להם לחבלה חמורה שלא כדין, זאת בכוונה להטיל בהם נכות מום או לגרום לו לחבלה חמורה, וכן ניסה שלא כדין לפגוע באדם בנשק פוגעני אחר.

טענה מקדמית ומענה לכתב האישום

2. בטרם מענה לכתב האישום, הועלתה ע"י ב"כ הנאשם טענה מקדמית להגנה מן הצדק - אכיפה בררנית, בטענה כי הנאשם היה צריך לתקן קו מים, זה לא היה לשביעות רצון המתלוננים והחלו לרגום את רכבו באבנים, וכתוצאה מכך הוא נחבל קשות, איבד שליטה על הרכב ופגע במתלוננים, וכנגד המתלוננים לא הוגש כתב אישום, ולפיכך נטען להגנה מן הצדק.

במענה לכתב האישום נטען:

היה סכסוך בין הפלגים השונים, אך הנאשם לא היה מעורב בסכסוך זה, כל מה שהתבקש ע"י בני משפחתו זה לתקן צינור מים, ולכן עלה לסתור שלו עם בנו הקטין, על מנת להביא חומרים לתקן את צינור המים. הסכסוך הוא על רקע מעבר של צינור מים.

הנאשם כפר באמור בסעיף 2 לכתב האישום, המתייחס לכך שלאחר שהופרדו הצדדים למריבה, נסע ברכבו. נטען כי לא היה מעורב בכל מריבה באותה שעה. הנאשם מאשר כי עלה על רכבו מסוג פיג'ו ביחד עם בנו הקטין והחל בנסיעה לעבר מעגל תנועה על מנת להביא חומרי בניין לתקן את צינור המים.

הנאשם מאשר כי אותה עת נכחו מתחת לעץ שבסמוך למדרכה העוטפת את מעגל התנועה, קבוצת אנשים בני הפלג האחר ביניהם המתלוננים.

הנאשם מאשר כי אכן הגיע למקום האירוע, וטען כי הוא לא שם לב שהם מתקהלים, אך הוא הבחין במתלוננים ובבני הפלג האחר.

הנאשם מאשר כי הגיע למעגל התנועה, אך טוען כי נתן זכות קדימה לרכב שנסע באותה עת במעגל התנועה, ואז מהפלג האחר התנפלו על רכבו, רגמו את רכבו בסלעים, הנאשם נפצע קשות כתוצאה מכך, איבד שליטה על הרכב, וכתוצאה מכך נכנס במהירות למעגל התנועה, ופגע במתלוננים.

נטען כי לנאשם לא היתה כל כוונה פלילית לפגוע בהם, הוא פגע בהם כתוצאה מתאונת דרכים, כתוצאה מכך שמהפלג האחר זרקו עליו ורגמו אותו בסלעים, ולכן נפגע, ולא הצליח להשתלט על הרכב.

הנאשם אינו כופר בכך שהוא החל להאיץ את מהירותו, ונאמר כי הוא אינו יודע אם הוא האיץ או לא, הוא איבד שליטה על הרכב.

הנאשם מאשר כי עלה על המדרכה, פגע במעקה הבטיחות, שוב איבד שליטה על הרכב, ונטען כי לא היתה לו כוונה להמשיך בנסיעה מהירה לעבר המתלוננים.

נטען כי הנאשם איבד שליטה על הרכב. הוא לא המשיך בנסיעה מהירה לעבר המתלוננים שעמדו במקום.

המתלוננים עמדו במקום ונפגעו, ואין לנאשם ידיעה אם המתלוננים ואחרים החלו לנוס על נפשם על מנת שלא להיפגע. נטען כי הנאשם איבד את ההכרה.

הנאשם כופר מחוסר ידיעה ביחס למפורט בכתב האישום על אופן הפגיעה במתלוננים. נטען כי הנאשם נחבל קשות, לא ראה, ולא היה מודע למה שקרה שם, כתוצאה מכך שנחבל קשות.

נטען כי הנאשם המשיך בנסיעה, איבד שליטה על הרכב, ולא היה מודע למתואר בכתב האישום בדבר אופן הפגיעה במתלוננים.

נטען כי הנאשם איבד את ההכרה ברגע שנחבל, וזה היה לפני הכניסה לכיכר, דהיינו הנאשם נחבל מאבן לפני הכניסה לכיכר ואיבד את ההכרה לפני הכניסה לכיכר.

ביחס לשלב שלאחר שרכב הפיג'ו נעצר, נטען כי לא היתה קטטה, וכי הרכב נעצר על מעקה בטיחות ונכנס בתוך עץ בכיכר.

נטען כי הנאשם היה מחוסר הכרה, לא יכול היה להתקוטט עם בני משפחה מהפלג האחר, ולא החלה קטטה.

ביחס לפגיעות שנפגע המתלונן 1, נטען כי הואיל והנאשם לא היה בהכרה, הוא אינו יודע כיצד המתלונן 1 נפגע.

הנאשם מאשר כי פונה לבית החולים, אך אינו יודע אם גם המתלוננים פונו.

הנאשם כופר בפציעה, בגרימת החבלה החמורה ובכוונה להטיל נכות או מום או לגרום לחבלה חמורה, או לפגוע באדם בנשק פוגעני אחר.

הראיות

העדים

3. בפרשת התביעה העידו עדי התביעה 1-6.

ע.ת.1 הינו המתלונן 1, אשר העיד כי היה במקום, היתה התקהלות, הרכב נכנס בכמה אנשים ליד החנות והוא פונה לסורוקה (פרו' עמ' 53 שו' 9-13). על פי עדותו הוא ראה את הנאשם אשר היה בצד השני של הכביש, והיה "**מקלל, מגדף וצורח**", ובשלב הבא הנאשם בא עם הרכב שלו והאיץ (פרו' עמ' 54 שו' 2-10), ומציין כי הוא נפגע והנאשם העיף אותו באוויר (פרו' עמ' 55 שו' 4).

העד אומר כי הוא זה אשר התקשר למשטרה בגלל הקללות והגידופים, וביקש מהם להגיע (פרו' עמ' 57 שו' 23 - עמ' 58 שו' 8).

ע.ת.2 הינו המתלונן 3, אשר העיד כי היה בבית קפה, לאחר מכן ראה מהומות של שני הצדדים, הלך לדבר עם דודו סלמאן ע.ת.4, והם עמדו ליד בית הקפה מתחת לעץ ולפתע ראו את הנאשם בא עם הרכב "**ונכנס בנו**" והוא ברח הצידה כדי שלא יפגע בו (פרו' עמ' 67 שו' 10-21). הוא עצמו לא נפגע אלא ברח.

העד מעיד כי הנאשם ירד מהרכב, היה לו מקל ביד, והנאשם ובנו "**נתנו אבן**" בראש של סלמאן. הנאשם ירד מהרכב

והוא היה עם מקל ובנו היה עם אבנים (פרו' עמ' 68 שו' 16-24).

העד מכחיש טענה כי הוא זרק אבן על רכבו של הנאשם תוך כדי הנסיעה בכיכר (פרו' עמ' 69 שו' 14).

העד ראה את ע.ת.1 - המתלונן 1 נפגע מהמכה של הרכב, בכתף וברגל.

בחקירה הנגדית עמד על כך שלא זרקו על הנאשם אבנים, כאשר נסע ברכב (פרו' עמ' 77 שו' 14-15).

ע.ת.3, הינו אחיו של ע.ת.1 - המתלונן 1. המתלונן 2 (ע.ת.4) הינו דודו, והמתלונן 3 הינו בן דודו. על פי עדותו, הנאשם היה חופר בחלקה של אביו, ורצה להעביר צינור מים, וזו חלקה אשר יש לגביה בעיות. ע.ת.4, סלמאן, שלח בן דוד של הנאשם שיאמר לו להפסיק את החפירה, אך הנאשם לא הפסיק את החפירה אלא החל להשתולל והגיעו גם אחיו של הנאשם, החלה זריקת אבנים. הנאשם הגיע מכיוון ביתו ברכב שלו, נכנס לכיכר ונכנס במעקה ובעץ ופגע באלו שעמדו מתחת לעץ, הוא ראה את הכל מהצד, ואחיו של הנאשם החלו להשתולל גם אחרי הדריסה, ואחד מהם התחיל לרסס גז מדמיע (פרו' עמ' 81 שו' 15 - עמ' 82 שו' 6).

ביחס לזריקת אבנים בכיכר, אומר העד שלא היתה כל זריקת אבנים על הנאשם, וכך גם עולה מהסרטון וגם בפועל בשטח לא ראה ומהכיוון שלהם לא היתה זריקת אבנים על הנאשם. העד אומר כי ראה את הנסיעה של הנאשם עוד לפני הכיכר ובאופן רצוף עד לרגע הפגיעה וכל הזמן הזה לא נזרקו אבנים על הנאשם (פרו' עמ' 82 שו' 15 - עמ' 83 שו' 26).

ע.ת.4 הינו המתלונן 2 (סלמאן אבו עג'אג') והעיד כי ראה אנשים, התקהלות וחפירה, קרא לאחיינו ושלח אותו אל הנאשם, כדי להרגיע את המצב ושיפסיקו לחפור (פרו' עמ' 33 שו' 20 - עמ' 35 שו' 4). הם עמדו ליד העץ, הוא, ע.ת.1 ונוספים, והנאשם ואחיו ומשפחתו היו צועקים (פרו' עמ' 35 שו' 8-19). אז נאמר לו שהכל נרגע, ופתאום הוא שומע בום והם נפלו כולם, כל אחד לפינות שלו עם הרכב (פרו' עמ' 36 שו' 1-3). לדבריו, הרכב נכנס בהם ובעץ והם עפו כל אחד למקום אחר והרכב פגע ברגל ימין שלו למעלה (פרו' עמ' 36 שו' 8-13). על פי עדותו הנאשם היה הנהג ברכב, הוא ניגש לרכב כדי לחלץ את הנהג והנהג משך אותו פנימה והוא קיבל מהנאשם מכות בפרצוף וברח לאחור (פרו' עמ' 37 שו' 1-16). העד מעיד כי הנאשם יצא מהרכב ועמד (פרו' עמ' 38 שו' 10-18). העד מעיד כי קיבל אבן בראשו, היה בבית חולים ונעשו לו תפרים.

ע.ת.5 הינו בוחן משטרה, הוגשו מוצגים ת/10, ת/11, ת/12, אשר נערכו על ידו והם חוות דעת מומחה, דוח נזקים ולוח תצלומים, והעיד כי בתוך הרכב מצא אבנים משתלבות (פרו' עמ' 65 שו' 9-11).

ע.ת.6 חוקר מתחנת ערוער, אשר המוצגים הבאים רלבנטיים לפעולות שביצע - ת/14 חקירת הנאשם מיום 28.6.20, ת/16 עימות בין הנאשם לבין ע.ת.1 - המתלונן 1, ת/17 עימות בין הנאשם לבין ע.ת.3, ת/18 עימות בין הנאשם לבין ע.ת.4 - המתלונן 2.

הנאשם - לגרסת הנאשם ביום האירוע התקשר אליו דודו ואמר לו כי ליד החלקה ממנה עובר הצינור לבית של הנאשם, מרחק של כ-40, 50 מטר, יש דליפת מים מהצינור, ואז הוא הגיע למקום עם ילדיו. הם רצו להוציא את הצינור הקודם שהתפוצץ ולשים צינור חדש במקומו, ואמר שסלמאן אבו עג'אג' (ע.ת.4 המתלונן 2) שלח אליו את בן דודו להגיד לו שייצא מהמקום, ואז התחילו להתקהל אנשים, חלק מהמשפחה, והתחילו לבוא אנשים ולגדף (פרו' עמ' 91 שו' 25 - עמ' 93 שו' 12), באמצעותו הוגשו התמונות של המקום והצינור 1/נ, 2/נ, 3/נ.

הנאשם תאר כי שני הצדדים התחילו לזרוק אבנים, הוא אינו יכול לומר מי זרק, והוא יצא להביא חומרים שהיו חסרים, ונסע באוטו שלו (פרו' עמ' 95 3 שו' 25-27).

ייאמר כי גרסת הנאשם על כי תוך כדי כך שנזרקות אבנים, יש קללות ולמעשה קטטה, הוא נוסע להביא חומרים מחנות חומרי בניין, תמוהה.

לדבריו הוא נסע ברכב יחד עם בנו להביא חומרי בניין (פרו' עמ' 97 שו' 1), הגיע למעגל והאט "כשיצאתי, הגעתי למעגל והאטתי, היה רכב במעגל, האטתי, כן? ואז עבר אוטו, אחרי זה, אני נכנסתי למעגל. כמה מטרים, באמצע המעגל, קיבלתי אבן ראשונה בכתף הימנית, אבן ראשונה בכתף הימנית. אני מסתכל ואני רואה שגם הבן שלי מקבל אבנים. האבן השנייה באה לי בראש שלי, אז אני, איך אומרים? כאילו, איבדתי שליטה. הייתה לי סחרחורת וזה, איבדתי הכרה. זה מה שהיה" (פרו' עמ' 97 שו' 3-9).

בהמשך מעיד הנאשם כי ניסה לברוח, אדם בא למשוך אותו מהרכב, הנאשם אומר שהוא נפל והתמוטט על הרצפה ו"משהו נתן לו כוח לקום", ואז מישוהו אסף אותו ולקח אותו לצד השני ואז הוא נפל בצד השני של הכביש והתמוטט לגמרי, בדבריו אלו למעשה מאשר הנאשם כי לא היה חסר הכרה, לפחות עד נפילתו בקצה השני של הכביש, ובכך מאשר הוא כי אותו אדם אשר נחזה חוצה את הכיכר מצד לצד ואז נופל, כפי שנחזה בת/29, הוא הנאשם עצמו, וכך הוא מעיד (פרו' עמ' 98 שו' 19-29): "כן, כן. וזה התמונה שלי, שאני ניסיתי, אבל... ניסיתי לברוח, אחרי שמישהו, הבן אדם הזה בא למשוך אותי מהרכב, בא למשוך אותי. אני לא זיהיתי אותו טוב, אז בא למשוך אותי מהרכב ונפלתי, התמוטטתי ממש על הרצפה. אחרי זה, אז לא יודע, משהו נתן לי כוח לקום, לקום מרוב מקלות, מרוב אבנים שבאות ונזרקות אליי, אז בא גם הבן שלי ולקח אותי בכוח. אני לא יודע, הוציא אותי משם. הרגשתי שרואה את האחים שלי ואני לא רואה טוב בכלל, כזה מסוחרר ולא רואה טוב בעיניים, אז אסף אותי ולקח אותי לצד השני, אז נפלתי בקצה של הזה, של הכביש. התמוטטתי לגמרי שם".

הנאשם אומר כי לא היתה לו כל כוונה לדרוס (פרו' עמ' 101 שו' 10-11), וחוזר על גרסתו כאשר נשאל איך הגיע למעקה, כי באמצע המעגל הוא נפגע בכתף (פרו' עמ' 101 שו' 19-20). הנאשם אומר כי ראה אנשים עומדים בצד המערבי מהעץ וליד העץ - "ראיתי אותם עומדים ביחד..." (פרו' עמ' 109 שו' 15 - עמ' 110 שו' 13), אך לדבריו את המתלוננים לא ראה עומדים מתחת לעץ (פרו' עמ' 109 שו' 17). לכשעומת עם דבריו בת/14 על כי אמר כשנכנס

למעגל התנועה וזיהה אנשים עם אבנים בידים מולו, השיב "לא מולי, לא מולי, מהצד השני אני רואה אנשים" (פרו' עמ' 111 שו' 10-14).

בכך יש כדי שינוי גירסה בענין מהותי, אל מול דבריו בחקירתו במשטרה.

כאן גרסת הנאשם משתנית ואומר הוא כי בתחילת המעגל לא הסתכל ולא התייחס לזה, ולכשנשאל על דבריו במשטרה שראה את האנשים האלה עם אבנים בידים, אמר שהיו להם אבנים בידים, אך לא ידע את השמות שלהם, יש אנשים ששלפו נשק, ויש אנשים שהיו להם מקלות בידים (פרו' עמ' 111 שו' 22 - עמ' 112 שו' 2).

גרסת הנאשם לא רק שמשנתעת אל מול גרסתו במשטרה, אלא שהיא גם מתפתחת וכעת הוא טוען לראשונה כי היו אנשים ששלפו נשק.

כאן נשאל הנאשם היכן בחקירותיו במשטרה אמר שאנשים שלפו נשק, והשיב "אני נחקרתי אבל לא רציתי..." (פרו' עמ' 112 שו' 10), ולא נתן תשובה ברורה.

הנאשם נשאל שוב לגבי אמירתו בעדותו בבית המשפט כי אנשים שלפו כלי נשק, וכעת אמר כי נאמר לו שאנשים שלפו כלי נשק, אך הוא לא ראה זאת (פרו' עמ' 113 שו' 20 - עמ' 114 שו' 1).

הנאשם חוזר על כך כי כאשר הגיע למעקה איבד שליטה והכרה (פרו' עמ' 115 שו' 2-23) וכי בטוח שאנשים החזיקו אבנים (פרו' עמ' 116 שו' 1-2).

לדבריו ראה חמישה אנשים זורקים אבנים על הרכב שלו: "בוודאות, בוודאות, ראיתי שזרקו" (פרו' עמ' 118 שו' 5-6).

הוא אף נקב בשמות של אותם חמישה, ואז נשאל מדוע במשטרה אמר שאינו יודע מי זרק אבנים, והשיב כי במשטרה לא יכול היה לדעת בדיוק מי, תשובה שאינה ברורה, וודאי שאין בה הסבר של ממש (עמ' 118 שו' 9-14). הנאשם נשאל מדוע במשטרה לא אמר את כל האמת והשיב כי במשטרה לא נתנו לו לדבר ובאו אליו בשיטה אגרסיבית (פרו' עמ' 118 שו' 5-18).

לדבריו כשהיה בכיכר רגמו אותו באבנים "כמו גשם ממש" (פרו' עמ' 120 שו' 3).

יצוין כפי שעולה מת/29 כמו גם ת/32, שהם צילומי האירוע, לא נחזית ולו אבן אחת המושלכת או פוגעת ברכב בו נוהג הנאשם, וגם לא נחזים אנשים המבצעים תנועה אשר יכולה להשתמע כתנועת השלכת אבן. נצפים אנשים ספורים, במרחק מהכרך ואלו אינם משליכים מאומה.

הנאשם נשאל שוב אם הפגיעה באבן בראשו גרמה לו לאבד את ההכרה והוא מאשר שאיבד את ההכרה, ומאשר כי באזור מרכז הכיכר והפניה הוא איבד את השליטה על הרכב, ומוסיף כי לא פגע בבן אדם (פרו' עמ' 121 שו' 12-19). ואז הוא אומר כי הוא התעורר בסורוקה אחרי שאיבד שוב הכרה ונפל על הרצפה בצד השני של הכביש והוא אינו יודע איך הגיע לצד השני של הכביש.

הנאשם נשאל האם ייתכן שהוא הלך עם רגליו עד הצד השני של הכביש הוא משיב **"הלכתי בכביש, אני, הגוף שלי כולו..."** (פרו' עמ' 122 שו' 13-21). מהדברים האלה עולה כי הנאשם שוב מאשר כי היה בהכרה והלך עד לצד השני של הכיכר. גרסתו של הנאשם משתנית שוב ושוב גם במהלך עדותו, ולא רק אל מול דבריו בחקירותיו במשטרה.

לכשנשאל הנאשם מהיכן באו האבנים שהוא טוען שנזרקו עליו הוא אומר שהם באו מהצד המערבי והוא לא ראה באותו רגע מי זרק בדיוק, כי הוא תפס את ההגה והסתכל קדימה, ורק ראה שאבנים ממשיכות להיזרק, ולא ידע מה קורה איתו באותו רגע איבד את ההכרה ואיבד את השליטה (פרו' עמ' 127 שו' 20 - עמ' 128 שו' 2).

הנאשם משנה גרסתו, נאמר לו שהוא עמד על הרגליים וכעת הוא מכחיש. הוא נשאל: **"תקשיב, אבל אתה עמדת על הרגליים"** והוא משיב: **"זה שקר וכזב"**, ובהמשך אף אומר שהוא לא פגע באף אחד עם רכבו ואין לו כוונה לפגוע (פרו' עמ' 129 שו' 8-18).

הנאשם בשלב זה גם מכחיש כל פגיעה במי מהנפגעים, בניגוד למענה בכתב האישום.

כאשר צוטט לנאשם המענה לכתב האישום והאמירה במענה כי הנאשם פגע בהם כתוצאה מתאונת דרכים, הוא חוזר על דבריו: **"אני לא פגעתי ואין לי כוונה לפגוע, זה שקר. לא פגעתי באנשים, לא פגעתי באנשים. אני בטוח שאני לא פגעתי באנשים אני הרגשתי שמהו... שהאוטו פוגע במעקה ופוגע בעץ, חוץ מזה, אני לא פגעתי באנשים"** (פרו' עמ' 130 שו' 9-18).

הנה כי כן, הנאשם, גם ביחס לדברים שנאמרו במענה, כשהוא היה נוכח בעת שניתן המענה באולם בית המשפט, הוא מכחיש מכל וכל.

בהמשך, שוב משנה הנאשם גרסתו ואומר כי כשנכנס למעגל לא היו אנשים לפני העץ או ליד העץ, ולפני שאיבד הכרה לא ראה שיש אנשים מולו (פרו' עמ' 131 שו' 12-20), ואומר שאנשים עמדו בצד המערבי ולא מולו. ואז הוא משנה שוב את גרסתו ואומר כשנכנס למעגל ראה אנשים עומדים בין הרכבים, הוא אינו יכול לדעת מי בדיוק כי האנשים אחרי הרכבים, לא באזור העץ, וראה אנשים בצד המערבי בכלל (פרו' עמ' 132 שו' 5-19).

בשלב מסוים שוב משנה הנאשם את גרסתו ואומר ביחס לזריקת האבנים **"גם בכניסה זרקו, גם בכניסה לכיכר זרקו"** (פרו' עמ' 135 שו' 25), והוא נשאל מדוע עד עתה לא אמר כי גם בכניסה לכיכר זרקו אבן, ותשובתו אינה נותנת

הסבר, אלא הוא אומר כי גם בכיכר זרקו וגם באמצע זרקו, וגם באמצע וגם בסוף (פרו' עמ' 136 שו' 4-8).

לנאשם הוצג הסרטון ת/29 בחקירתו בבית המשפט, הוא מאשר כי רכב לבן נעצר באמצע הכיכר ואז הוא עובר עם הרכב שלו, ואומר כי באמצע איפה שעמד "**האוטו הזה קיבל אבנים**" (פרו' עמ' 139 שו' 11-20).

לכשעומת עם דבריו כי היה גשם של אבנים אבל גם על הכביש עצמו אין אף אבן, הוא אומר שנכנסו לו אבנים לתוך הרכב (פרו' עמ' 140 שו' 2-15).

הוצג לנאשם גם הסרטון ת/32, והוא מדבר על אבן על הכביש אך מתברר שהאבן היא מנקודת זמן עוד לפני שרכבו מגיע, והנאשם אינו נותן הסבר, וחוזר ואומר שנזרקו עליו אבנים כשהיה במעגל (פרו' עמ' 143 שו' 1-19).

לנאשם מוצג שוב הסרטון ת/29 והוא מאשר כי האדם אשר עובר מצד לצד זה הוא, והוא אומר שהוא ניסה לברוח, ומאשר שהוא הלך, ומאשר שהוא רואה את עצמו נופל, ומדובר בנפילה בצד השני של הכיכר (פרו' עמ' 147 שו' 2-13).

לנאשם נאמר כי הסרטון ותשובותיו מלמדים שלא איבד את ההכרה באירוע אך חוזר על עמדתו כי איבד את ההכרה ומשכו אותו מהרכב. נאמר לנאשם כי האבנים שנזרקו על רכבו נזרקו רק לאחר שהוא דרס את הנפגעים והוא מכחיש זאת, וחוזר על גרסתו כי אבנים נכנסו לרכב פגעו לו בכתף ובראש והוא איבד הכרה (פרו' עמ' 148 שו' 14-27).

עד הגנה 1 בנו של הנאשם, אשר היה עימו ברכב בעת האירוע. לגרסתו דודיו שלחו את אביו להביא מלט מחומרי בניין לאור תקלה בצינור מים, והם עלו על הרכב ונסעו. בדרך זרקו עליהם אבנים והוא עצם את העיניים ויצא איפה שהאוטו עצר בסוף. יצא מהרכב והרביצו לו (פרו' עמ' 150 שו' 1-7).

לדבריו ברגע שנכנסו לככר זרקו עליהם אבנים, וגם לפני הסיבוב, כל הזמן ניסו לזרוק עליהם אבנים. בזמן שזרקו עליהם אבנים הוא עצם את העיניים בגלל שהזכוכית נשברה. הוא נשאל מה קרה עם אביו בזמן שזרקו אבנים ומשיב "לא יודע, פשוט עצמתי את העיניים". נשאל אם קיבל אבנים בזמן הנסיעה ומשיב בחיוב, וגם לגבי אביו משיב בחיוב שקיבל אבנים. בהמשך נשאל איך קיבלו את האבנים ואמר שמהחלונות של הרכב שהיו פתוחים. (פרו' עמ' 150 שו' 11 עד עמ' 151 שו' 4).

העד נשאל לגבי מה שקרה אחרי שהאוטו עצר והוא מאשר שהוא ואביו הלכו ברגל לצד השני של הככר. (פרו' עמ' 151 שו' 24-25). (11-27).

העד אמר בהמשך כי הפעם הראשונה שזרקו עליהם אבנים היתה כשהם היו בתוך הככר. (פרו' עמ' 153 שו' 11-13).

בהמשך אומר כי האבנים נזרקו מהמקום שהאנשים עמדו, ומבהיר שהאנשים עמדו בצד ימין של הרכב (פרו' עמ' 154 שו' 5-9).

עד הגנה 2 מר קאיד אבו עג'אג' אחיו של הנאשם, לגרסתו היה נוכח באירועים. הלכו לחפור וזו הפעם השניה שהצינור מתפוצץ, ואז אחד האחים ביקש חיבורים וציוד בשביל להשלים את הצינור, והנאשם הלך ולפתע התחילו לרגום באבנים. (פרו' עמ' 163 שו' 1-11).

העד אמר שראה אבנים נזרקות ופוגעות ברכבו של הנאשם והבהיר בתשובה כי האבנים פגעו קדימה, ורק קדימה, 3-4 אבנים. (פרו' עמ' 168 שו' 10-16). בהמשך אומר לגבי מיקומו ולגבי פגיעת האבנים: **"אני אמרתי שאני מאחורה לא כמו מקדימה, אבל מהצד אני ראיתי אבנים שהם זורקים. פגעו באוטו ופגעו בשמשה הקדמית..."**. (פרו' עמ' 175 שו' 21-23). העד עומת עם המיקום שטען שהיה בו אל מול הסרטון בו הוא לא נראה, ולא התקבל הסבר של ממש.

עד הגנה 3 מר מנסור אבו עג'אג', אחיו של הנאשם, היה נוכח לא רחוק ממקום האירוע, טען כי ראה את האירוע, והעיד כי הנאשם היה מסדר את הצינור במקום, והגיעו עדי תביעה 1 ו-4 והחלו לאיים על הנאשם לקלל אותו ולומר לו **"דברים לא במקום"** והם ניסו להרגיע את הדברים, וטען כי האבן היתה בידו של ע.ת.2 וכי הסרטון חתוך (פרו' עמ' 187 שו' 7-20). העד מתאר כי הוכה באלה, והוא צילם תמונות אשר הוגשו נ/11. לדבריו הוא ראה את הדריסה ולטענתו אחיו איבד שליטה ולא דרס אף אחד (פרו' עמ' 197 שו' 19-20). לכשנשאל אם ראה את מוחמד זורק אבן, השיב שהוא שמע ואישר שלא ראה את האבן (פרו' עמ' 198 שו' 8-24). הודעותיו של העד הוגשו ת/33, ת/34.

המוצגים

5. **מטעם התביעה** הוגשו המוצגים הבאים:

ת/1 - ת/2 שיחה למוקד 100, דיסק ותמלול, ממנה עולה כי התקבלה הודעה במוקד 100 על סכסוך - קטטה בין משפחות וריב על אדמות, ויש אדם בשם איברהים אשר **"מחמם את האזור פה"** ומקלל.

ת/3 - ת/7 דוחות פעולה ותע"צ ביחס להורדת הקלטות ממוקד 100, ביקור בזירה ובדיקת מכשיר די.וי.אר.

ת/8 דוח פעולה ממועד האירוע, לפיו שוטרים הגיעו למקום כאשר תוך כדי נסיעה לאירוע הודע להם שהמצב מחמיר ומתפתח לקטטה, וכשהגיעו למקום היתה המולה רבה, והיו פצועים, עורך הדוח ראה במקום רכב פיג'ו וזיהה בתוכו טלפון עם תעודה עם פרטי הנאשם, הרכב היה מרוסק על עץ ליד המכולת לאחר שהוריד את גדר ההפרדה במקום, ונאמרו להם דברים בדבר הקטטה.

ת/9 דוח פעולה מאת שוטר נוסף שהגיע לאירוע, שותפו של עורך הדוח ת/8, המתאר תמונה דומה לזו העולה מת/8. עוד מצוין כי נמסר לידי דיסק ובו צילומי אבטחה ממצלמות המועצה.

ת/10, ת/11, ת/12, חוות דעת דוח נזקים ולוח תצלומים אשר נערכו על ידי בוחן התנועה ע.ת.5.

ת/13 הינו דוח מסכם חקירת מז"פ הכולל צילומים של רכב הנאשם והמקום.

ת/14 הודעת הנאשם מיום 28.6.20, הודעתו הראשונה - בהודעתו זו אומר הנאשם כי "היה לי פיצוץ של צינור מים בבית, היו אחים וחברים עוזרים לי לתקן את זה. ביקשו ממני מחברים וחלקים לצינור ומלט להביא, ניגשתי לאוטו ולקחתי אותו והלכתי להביא את החומר שחסר והמלט מהמחברים, עכשיו אני נכנס למעגל תנועה ואני מזהה אנשים עם אבנים בידיים מולי ממש איך שאני נכנס למעגל, הבחנתי שהאנשים הולכים לתקוף או לזרוק עלי אבנים, פתאום אני רואה את עצמי במעקה של המדרכה אני באוטו והילד שלי איתי, זה מה שקרה, באו לקחת אותי באמבולנס לבית חולים זה מה שאני זוכר, אחרי זה אני לא זוכר כלום ולא יודע כלום" (עמ' 10 שו' 10-15).

האמור בהודעתו זו אינו מתיישב עם חלק מעדותו בבית המשפט, בה הנאשם משנה את גרסתו, ונותן מספר גרסאות ביחס לאנשים שזרקו עליו לטענתו את האבנים, אם ראה או לא ראה, זיהה או לא זיהה.

ביחס לאבנים שנזרקו עליו לטענתו, ולנקודה בה נזרקו עליו האבנים, נשאל הנאשם והשיב כדלקמן: **"שאלה: בוא ספר לי בדיוק בזמן שאתה נכנס למעגל תנועה מתי התחילו לזרוק עליך אבנים? תשובה:** אני ממש פונה לסוף של המעגל ואני לוקח פניה והרגשתי באבן ראשונה בכתף ואבן שניה לראש ולכתפיים ולשאר הגוף ולרכב. זה פתאום פעם אחת כמו גשם.

שאלה: אני מבין ממך שזרקו עליך אבנים תוך כדי שאתה נוסע במעגל תנועה? תשובה: כן.

שאלה: מה היה המרחק בינך לבין האנשים שזרקו עליך אבנים בזמן שאתה נמצא במעגל התנועה בזמן שהתחילו לזרוק עליך אבנים? תשובה: מרחק בין עשר מטר לשבע או שמונה מטר. מרחק ממש קרוב.

שאלה: אתה בטוח שהתחילו לזרוק עליך אבנים בזמן שאתה בנסיעה במעגל תנועה? תשובה: ברגע שקרה כן בטח אני בטוח.

שאלה: איפה אבן הראשונה שזרקו עליך פגעה בך? תשובה: בכתף בצד ימין.

שאלה: האבן הזאת שאתה מדבר עליך שפגעה לך ביד ימין פגעה לך בכתף בזמן שהיית בנסיעה בתוך המעגל? תשובה: כן.

שאלה: והאבן שפגעה לך בראש היא פגעה לך בראש בזמן שאתה היית בנסיעה בתוך המעגל? תשובה: בסופו, הגעתי לנתיב הימני והיא פגעה לי בראש.

שאלה: אני מבין ממך שהאבנים שפגעו לך בראש ובכתף שלך נכנסו לתוך האוטו שלך בזמן שאתה בנסיעה עם האוטו שלך? תשובה: כן נכון" (ת/14 עמ' 3 שו' 56-37).

בהקשר זה נשאל הנאשם שוב אם הוא בטוח שהאבנים פגעו בו תוך כדי שהוא **"בנסיעה מעגל תנועה"** והוא משיב: **"נכון. בסופו"**.

הנאשם נשאל מתי איבד את ההכרה, האם תוך כדי נסיעה או בסיום נסיעתו, והשיב: **"תוך כדי נסיעה"**. (ת/14 עמ' 4

שו' 75-76).

הנאשם עומת עם הסרטון לפיו הוא היה בהכרה מלאה, וכי בסרטון רואים שהוא יוצא מהרכב "הולך מכות" ולאחר מספר שניות הולך לצד השני של הכיכר, והוא אומר כי באמצע המעגל קיבל אבנים לגוף ולראש, איבד הכרה וזה מה שהוא זוכר בגדול (ת/14 עמ' 4 שו' 87-92).

הנאשם מעומת עם סרטון לפיו נראה שהוא נוסע בתוך מעגל התנועה לכיוון האנשים שנפגעו וכי הם כלל לא זורקים עליו אבנים, ולאחר שהוא דורס אותם עם רכבו הוא יוצא מהרכב בכוחות עצמו ואז הם מגיעים לתקוף אותו והוא משיב: "לא נכון" (ת/14 עמ' 5 שו' 122-126).

לנאשם הוצג סרטון ממצלמת דרך של רכב שהיה במקום, הוא מאשר כי הרכב שנחזה בסרטון הוא רכבו, ונאמר לו כי הוא מתפרץ לתוך מעגל התנועה למרות שיש רכב במעגל התנועה, ואינו נותן זכות קדימה לרכב שבתוך המעגל, והנאשם משיב כי הדבר אינו נכון וכי הרכב עומד במעגל (ת/14 עמ' 5,6 שו' 129-136).

עדותיו של הנאשם אינה מתיישבת עם גרסאות אחרות שנתן בכמה עניינים:

האחד - ביחס לכך שבהודעתו במשטרה אמר כי היה לו פיצוץ של צינור מים בבית ואחים וחברים עזרו לו והוא נסע להביא מחברים וחלקים לצינור ומלט, הדברים עומדים בסתירה לדבריו בעדותו בבית המשפט (פרו' 15.11.21) שם הוא אומר שהלך אל ביתו להביא חומרים חסרים, זאת לצורך תיקון הצינור שהיה במקום ולא צינור בבית.

השני - המועד בו נזרקה עליו האבן הראשונה - במענה נאמר כי כאשר הנאשם הגיע למעגל התנועה הוא נתן זכות קדימה ואז רגמו את רכבו באבנים והוא איבד שליטה על הרכב, וכתוצאה מכך נכנס במהירות למעגל התנועה, דהיינו כי האבנים נזרקו עליו בעצם כניסתו למעגל התנועה, וכתוצאה מכך נכנס אליו במהירות. ואולם, בהודעתו במשטרה אמר מפורשות כי האבן הראשונה נזרקה עליו כשהיה כבר בתוך מעגל התנועה, וכך גם אמר בעדותו בבית המשפט (פרו' 15.11.21 עמ' 97 שו' 3-9) שם אמר כי הגיע למעגל, האט, כי היה רכב במעגל אשר עבר ואח"כ הוא נכנס למעגל התנועה, וכמה מטרים באמצע המעגל הוא קיבל את האבן הראשונה בכתף.

השלישי - טענתו לאיבוד הכרה אינה מתיישבת עם העולה מהסרטונים ומהמסמכים הרפואיים, וכפי שיתואר בהמשך בסרטון ת/29 נחזה הנאשם כי הוא על רגליו והולך מהרכב, לאחר הפגיעה שפגע במתלוננים, אל הצד השני של הככר. וכאמור בשלב מסוים הוא אישר שזה הוא ההולך בצילום בככר.

הרביעי - טענתו כי נזרקו עליו אבנים תוך כדי נסיעה, ואף איבד את הכרה תוך כדי נסיעה, אינן מתיישבות גם הן עם העולה מהסרטונים, על כי לא נחזית זריקת אבנים ולא נחזים אנשים הזורקים אבנים, ולכך התייחסות בהמשך.

יצוין בנוסף, כי טענתו על כי לא ידע מאומה על קטטה, אינה מתיישבת עם דבריו בעדותו בבית המשפט (פרו' עמ' 95

שו' 1-27) מהם עולה כי שני הצדדים התחילו לזרוק אבנים. מכאן הנאשם ידע גם ידע על הקטטה עוד בטרם נסע ברכבו, והיה למעשה חלק מהקטטה.

ביחס לאופן זריקת האבנים עליו, בנוסף להדגשה שמדגיש הנאשם שוב ושוב כי האבנים נזרקו עליו בהיותו בנסיעה בתוך הכיכר, הוא נשאל מהיכן נכנסה האבן שפגעה לדבריו בכתף בצד ימין שלו, לתוך הרכב, ותשובתו **"מהחלון"**, לכשנשאל מאיזה חלון השיב: **"אני חושב בגדול מצד ימין"** ובהמשך אמר כי אינו יודע מאיפה באו האבנים (ת/14 עמ' 4 שו' 66-72).

בהמשך, נשאל לגבי כך שאמר שהאבנים חדרו דרך השמשה הקדמית והשיב **"אני אמרתי לך מהחלונות הקדמיים יש חלונות ליד הנהג וליד היושב ליד הנהג"** (ת/14 עמ' 5 שו' 94-97). מגרסה זו עולה כי הנאשם אומר שהאבנים נכנסו אל הרכב מצדדיו, דהיינו מהחלונות הצדדיים, ככל הנראה מצד ימין. לכך חשיבות, שכן צפייה בסרטונים כפי שיפורט בהמשך מעלה כי הדבר לא רק שלא נחזה בסרטונים, אלא שלא נחזים מימין או משמאל מי אשר יכול והשליכו את האבנים הנטענות.

ת/15 הודעתו של הנאשם במשטרה מיום 5.7.20 - הנאשם נשאל האם יש לו משהו לספר מאז חקירתו הקודמת והוא משיב: **"לא אין לי מה להוסיף הכל אמרתי בחקירה הקודמת אני בן אדם הלכתי להביא חומר לצינור מים, מחברים, מלט ומה שצריך אז בדרך במעגל בסוף של המעגל בפניה קיבלתי אבנים לראש ולגוף ואיבדתי שליטה ולא ראיתי, ראיתי הכל שחור ואז לקחו אותי באמבולנס הייתי מורדם מאבד הכרה והעירו אותי בסורוקה בגלל שירד לי הרבה דם אני הרגשתי את עצמי ברגע שנכנסתי למעקה לעץ לא יודע מה קרה שם ואז הרגשתי".** הנאשם נשאל איפה בדיוק איבד את ההכרה והתעלף והשיב: **"אני הרגשתי את עצמי ברגע שנכנסתי למעקה לעץ לא יודע מה קרה שם ואז הרגשתי"**. (עמ' 2 שו' 8-13).

ביחס למתן זכות הקדימה בכניסה למעגל התנועה - הנאשם מאשר כי הרכב שנראה בצילום אשר נכנס למעגל התנועה מצד ימין של התמונה הינו רכבו שלו. הנאשם נשאל ביחס לכך שרואים אותו נכנס לכיכר כשיש כבר רכב בתוך הכיכר, רכב לבן והוא נכנס בלי לתת לו זכות קדימה, ותשובתו היא: **"זה אמת אני מצדיק אותך, אני לא ראיתי אותו מגיע אני הסתכלתי לא ראיתי רכבים קרוב אלי כשנכנסתי למעגל"** ואז הוא נשאל ביחס לכך שכאשר הרכב היה במעגל התנועה הוא נעצר ולא נסע מהר ומה יש לו לומר על כך הוא משיב: **"אתה צודק שאני עמדתי על קו עצירה לא היה רכב ואני הסתכלתי ויצאתי פתאום הרכב הזה הגיע אלי"**. בהמשך הנאשם עומד על כך שעצר על קו העצירה (ת/15 עמ' 3 שו' 44-57).

ביחס לטענת הנאשם כי איבד את הכרתו, הוצג לנאשם בחקירתו השניה במשטרה (ת/15) סרטון בו הוא יוצא מהרכב ותוקף אנשים והוא משיב שאינו זוכר כלום, החוקר המשיך להציג לו את הסרטון בו הוא נראה הולך ונשאל מה יש לו לומר על כך, ותשובתו **"אתה יכול להגיד שאני לא מעולף אבל אני בטוח בעצמי אני זה שקיבלתי אבנים ואיבדתי את ההכרה ואני לא יודע מה קרה לי באותו רגע"**. הנאשם אף עומת עם כך כי מהתעודה ממד"א נרשם כי הוא בהכרה והוא השיב **"אני הגעתי עד סורוקה ולא יודע כלום..."**. לכשנשאל מדוע הבחור ממד"א יגיד שהוא בהכרה מלאה, ונאמר לו כי הוא אינו אומר אמת ולא היה מעולף וכל הסיפור של התאונה הוא מכיוון והוא נכנס בהם בכוונה עם

הרכב, הנאשם משיב כי הוא לא התכוון לפגוע באף אדם (ת/15 עמ' 4 שו' 69-89).

שוב, דבריו של הנאשם בחקירתו במשטרה (ת/15) אינם מתיישבים עם הצילום ואינם מתיישבים עם מסמכים רפואיים. בהמשך אומר הנאשם שוב כי יצא מהבית להביא חיבורים לצינור ובדרך "**באמצע של המעגל קיבלתי אבנים לגוף ולראש שלי אני איבדתי הכרה איבדתי שליטה וזה מה שאני זוכר בגדול**" (ת/15 עמ' 4 שו' 90-92).

ת/16, ת/17, ת-18 - עימותים בין הנאשם לבין ע.ת.1, 3, 4 - אשר אין בהם שינויי גרסאות.

ת/19 תעודה רפואית מבית חולים של ע.ת.4 המתלונן 2 - ממנה עולה כי היה מעורב באירוע דריסה וקטטה עם פגיעות בראש ובחזה. הוא נבדק ושוחרר לביתו בו ביום.

ת/20 תעודה רפואית מבית חולים של ע.ת.1 המתלונן 1 - ממנה עולה כי היה מעורב באירוע דריסה, לדבריו הרכב העיף אותו והוא נפגע בכתף שמאל וברגל ימין. הוא נבדק, טופל ושוחרר בו ביום.

ת/21 תעודה רפואית מבית חולים של ע.ת.2 המתלונן 3 - ממנה עולה כי היה מעורב באירוע דריסה, קפץ ולא נפגע, והוא מתלונן על כאב ראש משום שרוסס בגז מדמיע בעיניו. הוא נבדק, טופל ושוחרר בו ביום.

ת/22 תעודה רפואית מבית חולים של הנאשם - ממנה עולה כי הובא בשל חבלת ראש לאחר מכה בראש מאבן שקיבל במהלך נהיגה, בראשו נמצא פצע עם דם קל ונסגר עם סיכות. צוין כי הוא בהכרה מלאה. הוא אושפז למשך שלושה ימים, טופל במשככי כאבים ושוחרר.

ת/23 דוח רפואי של מד"א - בדוח זה המתייחס לנאשם (אף שצוין בו פלוני) נכתב: "**פצוע בן 45 נמצא שכוב על הרצפה מדמם מהראש, במצב יציב, מוגדר בינוני, ללא היסטוריה רפואית ידועה, סובל מחבלת ראש, דימום לא פוסק, איבוד הכרה, ללא קשוי נשימה, לדברי הבן בנסיעה חטף אבן בראש ונכנס לכיכר, ושם נפתחה קטטה עם מעורבות הרבה אנשים, קנמטיקה קשה של התאונה, בבדיקה בהכרה, במצב יציב, ללא סימני מצוקה נשימתית, הזעה וחיוורון, דימום מהראש לא פוסק פציעה בודדת**". ממסמך זה עולה מחד כי כתוב איבוד הכרה, וזאת בתיאור הכללי, אולם בבדיקה מצוין כי הוא בהכרה.

ת/24 דוח מד"א ביחס לע.ת.1 מתלונן 1, ממנו עולה כי הוא מתלונן על כאבים בכתף ובהגיעם למקום נצפתה קטטה רבת משתתפים, ולדברי הנפגע הוא נדרס ונחבל בכתף שמאל, ברך שמאל וכף רגל ימין.

ת/25 דוח מד"א ביחס לע.ת.2 המתלונן 3, ממנו עולה כי הוא מתלונן על כאבים בראש ולדבריו נדרס ונחבל בראשו בקטטה, ועם כאבים בראש ובצוואר.

ת/26 דוח מד"א ביחס לע.ת.4 מתלונן 2, ממנו עולה כי הוא נחבל בראשו ומתלונן על כאבים בראש, ולדבריו נדרס ונחבל מאבן בראש, מתלונן על כאבים בראש.

ת/27, ת/28 תיעוד חקירות הנאשם.

ת/29 דיסק תיעוד אירוע ממצלמות המוקד - בת/29 סרטון המצלם את הכיכר בזמן אמת, ובצילום נראית הכיכר כולה, נראית הכניסה של רכב הנאשם מימין והנסיעה שמאלה עד לעליה למדרכה, פגיעה במעקה בטיחות, פגיעה בעץ בכלי רכב ובאנשים הנמצאים שם.

בנקודת הזמן 00:15 נחזה רכב לבן הנוסע בתוך הכיכר, ומתקרב לכניסה אל הכיכר אשר מימין לו. הרכב הלבן מאט וברורה סיבתה של האטה זו, שכן מימין לרכב הלבן מגיע רכבו של הנאשם אשר לא היה בכיכר, ונכנס לכיכר תוך שאינו נותן זכות קדימה לרכב הלבן, וגורם לרכב הלבן להאט עד סף עצירה בשל כך שהנאשם נכנס עם רכבו אל הכיכר מימין (נקודת הזמן 00:17).

בסרטון רכבו של הנאשם נחזה נכנס אל תוך הכיכר, עובר את הרכב הלבן, ונוסע הישר אל עבר מקום בו יש עץ, כלי רכב ואנשים בצד השמאלי, עולה על המדרכה ונוסע נסיעה ישירה לעבר הנמצאים על המדרכה, פוגע במעקה בטיחות ובעץ ומפילו (נקודת זמן 00:20-00:24).

נתון חשוב העולה מסרטון זה הינו כי אין בכיכר או בצד הימני לכיכר הנחזה כולו בצילום, אדם כלשהו המשליך אבן כלשהי לכיוון כלשהו. נצפים שני אנשים ואחד נוסף רחוק מהם, כאשר כולם מעבר לכיכר, ואף אחד לא נחזה כמשליך אבן כלשהי.

לא נחזית כל פגיעה ברכבו של הנאשם, ולא נחזית כל שבירה של מי מהחלונות הקדמיים או חלון כלשהו ברכב של הנאשם.

מובן, כי בכך יש כדי לשלול את טענות הנאשם על אבנים שהושלכו עליו בעת שהיה בכיכר, והמסקנה הברורה על כי גרסתו של הנאשם אינה מתיישבת כלל וכלל עם הצילום ממצלמה זו.

יש להוסיף, כי בשלב הסיכומים אמר אף בא כוחו של הנאשם, כי: **"מהסרטון ברגע שהוא נכנס למעגל אני לא ראיתי שנזרקו עליו אבנים"**. אך הוסיף - **"זה לא שולל את האפשרות שהוא נפגע מאבנים לפני שהגיע למעגל"** (פרו' 30.10.22 עמ' 225 שו' 26-27). יוער, כי בכך מועלית טענה שהיא בניגוד לגרסתו של הנאשם.

בסרטון ת/29 בנקודת הזמן שלאחר נסיעת הנאשם על המדרכה, פגיעתו בעץ ובאנשים, עולה כי אדם עם חולצה לבנה ניגש לדלת הנהג הקדמית משמאל, ונאבק עם הנהג, שהוא הנאשם. נחזה מאבק בין שני אנשים, אשר מובן כי האחד מהם הינו מי שנהג ברכב.

כאמור סרטון זה הוצג לנאשם בחקירתו ת/15, כמצוטט לעיל הוא עומת עם העובדה שהוא נחזה יוצא מהרכב, ונשאל מה יש לו לומר על כך, ותשובתו הינה **"אתה יכול להגיד שאני לא מעולף אבל אני בטוח בעצמי אני זה שקיבלתי אבנים ואיבדתי את ההכרה ואני לא יודע מה קרה לי באותו רגע"**.

בת/29, לאחר המאבק הנחזה בין אנשים ליד הרכב, אדם בחולצה לבנה חוצה את הכיכר ואז נופל בצד ימין של הכיכר, זה הוא אותו קטע בסרטון בו עומת הנאשם בחקירתו ת/14, ולא הכחיש כי הוא זה אשר עובר לצד השני של הכיכר.

ת/30 דיסק שחזור שבוצע לנאשם ולבנו, אשר לא עולה ממנו חידוש לגרסתם, ולא יורחב לגביו. ייאמר בתמצית כי בשחזור שבוצע עם בנו של הנאשם, הוא מציין בנקודת הזמן 02:53 את המקום שלטענתו נזרקה על אביו אבן, ומקום זה הינו בתוך הכיכר בסמוך למקום בו עלה הנאשם על המדרכה. לדבריו נשברה הזכוכית הקדמית כתוצאה מהאבן ואביו איבד שליטה ונכנס במעקה הבטיחות. דברים אלו סותרים את דברי האב על כי האבן נכנסה לרכב ופגעה בו מהחלונות הקדמיים ולא מהשמשה הקדמית.

עם הנאשם בוצע שחזור ובשחזור לדבריו הוא ביקש לנסוע לחנות לחומרי בניין, ומציין בתוך הכיכר, בנקודה הקרובה מאוד למקום בו הוא עלה על המדרכה היה האירוע, כי שם היה המקום בו נפגע מאבן. מקום שהינו בתוך הכיכר קרוב למקום האירוע.

ת/31 דיסק תמונות מז"פ בו נראות תמונות של רכב הנאשם ומקום האירוע, לאחר האירוע.

ת/32 דיסק תיעוד האירוע ממצלמת דרך. בדיסק זה צילום של האירוע ממצלמת דרך, ומהנחזה בדיסק עולה כי המצלמה הינה מצלמת אותו רכב לבן אשר נחזה בצילום ממצלמות המוקד, כי הנאשם לא נתן לו זכות קדימה והרכב נאלץ להאט עד קרוב לעצירה, והנאשם נכנס לכיכר ועבר אותו.

מהמצלמה של רכב זה, אשר מצלמת את החזית, עולה כי הרכב נכנס לכיכר, מתחיל לנסוע בכיכר, מאט, ובנקודת הזמן 00:06 רכב מגיע מימין, וזה הוא רכבו של הנאשם, אשר אינו נותן זכות קדימה לרכב הלבן הנוסע במעגל, ולמעשה מונע מהרכב הלבן להמשיך את נסיעתו. רכבו של הנאשם נכנס אל הכיכר ועובר את הרכב הלבן, הוא הרכב בו נמצאת המצלמה. הרכב בו נמצאת המצלמה מתחיל בנסיעה לכיוון שמאל לכיוון אשר אליו נוסע הנאשם ברכבו, והנאשם נוסע הישר לעבר אנשים, מעקה בטיחות, עץ ומכוניות הנמצאים בצד שמאל, מעבר למדרכה, עולה על המדרכה, פוגע בעץ ואנשים נמלטים מהמקום, והעץ מתמוטט ורכבו של הנאשם נוטה על צידו ומתיישר חזרה. נחזה כי אנשים נמלטים ואדם עם חולצה לבנה ניגש לרכבו של הנאשם פותח את הדלת הקדמית, דלת הנהג משמאל, ומתחיל שם מאבק של אותו אדם עם הנהג, והרכב הלבן ממשיך בנסיעה, ומסתובב חזרה.

ת/33 - ת/34 הודעות מנסור אבו עג'אג', אחיו של הנאשם, ע.ה.3, אשר מאשר כי אחיו נמצא ברכב יחד עם בנו, ואומר כי ראה את הרכב מחליק אך אינו יודע אם החליק כתוצאה מהחצץ או מאבנים שהוא קיבל, וכי הוא בא לחלץ את אחיו וכי **"היו שם אנשים מצד השני שזרקו אבנים על אח שלי איברהים בגלל שהוא התנגש בעץ ומכה הבטיחות (צ"ל מעקה הבטיחות - י.ע.) ושאי הגעתי לשם אני כדי לחלץ את אחי ואיך שהגענו לשם הצד השני**

התחיל לזרוק אבנים... מדברים אלו עולה כי האבנים נזרקו לאחר שהנאשם התנגש בעץ, ויצוין כי מהודעתו הראשונה ת/33 עולה כי הוא הפריד בין אנשים והוא מכחיש שאחיו ניסה לדרוס אנשים.

6. **מטעם ההגנה** הוגשו המוצגים הבאים:

נ/1 - נ/2 צילום של הכיכר.

נ/3 צילום של צינור בשטח.

נ/4, נ/5, נ/6 תמונות הנאשם בחדר מיון.

נ/7 תמונת הנאשם שוכב על הרצפה בזמן האירוע.

נ/8 - נ/9 תמונות ביחס למקום שאומר ע.ה.2 שבו הוא עמד.

נ/10 תמונה ובה אבנים משתלבות אשר ע.ה.2 טען ששם הוחבאה אלה בקרטון.

נ/11 תמונה בה נטען ע"י ע.ה.2 כי ע.ת.4, המתלונן 2, מחזיק אבן לפני האירוע.

דין והכרעה

7. לאחר בחינת המוצגים והעדויות, וטענות ב"כ הצדדים, באתי למסקנה כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה, וכי הוכח מעל לספק סביר המיוחס לנאשם בכתב האישום, ויש להרשיעו בעבירות המפורטות בו, אם כי בעבירה אחת בכל אחד מסעיפי העבירות ולא בריבוי עבירות.

אין מחלוקת של ממש כי הנאשם נסע ברכבו ופגע במתלוננים 1 ו- 2 והמתלונן 3 זז ולא נפגע. גם אם נתייחס לאמירות של הנאשם בשלב מסוים כי אף אחד לא נפגע, בניגוד למענה לכתב האישום, הרי שהסרטונים ת/29 ות/32, עדויות המתלוננים, והתעודות הרפואיות, כל אלו מביאים למסקנה מעל לספק סביר כי הנאשם נהג ברכבו, כמפורט בכתב האישום, לא נתן זכות קדימה לרכב הלבן במעגל התנועה, עברו, החל להאיץ, נסע לעבר המתלוננים ואחרים שהיו במקום, ליד עץ, עלה על המדרכה, פגע עם הרכב במעקה בטיחות, המשיך בנסיעה מהירה לעבר המתלוננים שהיו במקום, פגע במתלונן 1 שהועף באוויר, פגע במתלונן 2, והמתלונן 3 הצליח למנוע פגיעתו.

הסרטונים מראים נסיעה מהירה הישר לעבר האנשים אשר עמדו במקום, ליד עץ, אחרי המדרכה, ואת העליה של הנאשם עם רכבו על המדרכה, פגיעה במעקה, פגיעה בעוצמה רבה בעץ, עד כדי כך שהרכב נוטה אל צידו ולאחר מכן חוזר על ארבעת גלגליו, ואנשים נסים מהמקום ונחזים במקום הפגיעה עצמו.

טענות שונות שהועלו על ידי חלק מעדי ההגנה וגם על ידי הנאשם עצמו בשלב מסוים, כה נעדרות היגיון וכה סותרות את מהלך האירוע כפי שעולה מהסרטון עצמו, עד כי יש לומר כי הן מופרכות, וחסרות שחר.

הנאשם מאשר כי הוא נהג ברכב ובנו מאשר כי הוא נהג ברכב. על כך אין מחלוקת.

נהיגה כאמור, כפי שנחזית בסרטונים, מעלה באופן ברור ונעדר כל ספק, כי מדובר בנסיעה הישר אל אנשים אשר עמדו שם, ואין אלא לקבוע כי לא יכולה להיות כל אפשרות אחרת זולת מסקנה בדבר קיומה של כוונה ברורה לפגוע באנשים אלו, להטיל בהם מום או לגרום להם לחבלה חמורה.

הנסיעה המהירה של מרחק קצר מהכניסה לכיכר הישר אל עבר האנשים הנמצאים מתחת לעץ בצד שכנגד, מביאה למסקנה ברורה, מעל לספק סביר כי מי המבצע נהיגה שכזו, ישירות אל אנשים העומדים במקום, עולה על מדרכה, שובר מעקה בטיחות, ופוגע בעוצמה רבה בעץ ובאנשים העומדים מתחתיו, מעשיו אלו מצביעים על כוונה ברורה לפגוע פגיעה קשה באנשים אלו.

לאור המסקנה הכה ברורה מהסרטונים ת/29 ות/32 אין כל צורך להיעזר בחזקה לפי סעיף 20(ב) לחוק העונשין או חזקת הצפיות שלא מכח החוק, אך ככל שיש צורך מובן כי נהיגה באופן הזה משמעותה כי הנהוג רואה באופן ברור את התוצאה של הפגיעה הקשה, והתוצאות הקשות של פגיעה כזו, הטלת מום וגרימת חבלה חמורה, כקרובות לוודאי, ומכאן התקיימות היסוד הנפשי הנדרש. הדברים הם למעלה מן הצורך.

הראיות המרכזיות הינן שני הסרטונים ת/29 ות/32, המסמכים הרפואיים ועדויות המתלוננים וע.ת.3.

אני מוצא את עדויות המתלוננים וע.ת.3 מהימנות, ונותן בהן אמון. זאת הן לאור ההתרשמות הישירה מעדותם והן לאור התיישבות עדותם עם הראיות החיצוניות, ובעיקר הסרטונים וכן המסמכים הרפואיים.

קושי אחד קיים בעדות המתלונן ע.ת.2, קושי זה נובע מדבריו בפרו' עמ' 77 שו' 24-17. שם נאמר על ידו כי אחרי הפגיעה זרקו אבנים אחד על השני, אולם לא זרקו על הרכב, כאשר ברור מהראיות, שאר העדויות והצילומים, כי לאחר הפגיעה נפגע הרכב מאבנים רבות.

העד מאשר כי היתה זריקת אבנים הדדית לאחר הפגיעה של הנאשם עם הרכב במתלוננים, אך כאמור אומר כי זריקת האבנים לא היתה על הרכב. אינני מוצא בכך כדי לשנות מהמסקנות דלעיל. ייתכן והעד לא חזה באבנים הפוגעות ברכב, מה גם שהוא רוסס בגז מדמיע.

מכל מקום, מעדויות עדי התביעה עולה בבירור כי אבנים לא הושלכו לעבר הרכב בזמן שהרכב נסע בככר.

טענת ההגנה של הנאשם הינה כי כאשר נסע בככר, ולמעשה בתוך הככר קרוב לנקודה בה עלה על המדרכה, נזרקו עליו אבנים והוא איבד הכרה ואיבד שליטה.

אינני נותן כל אמון בעדות הנאשם. עדותו לא היתה מהימנה כלל, כללה שינויי גרסאות, סתירות אל מול דבריו במשטרה ואף שינוי גרסה מהמענה לכתב האישום, הכל כמפורט לעיל.

ההתרשמות מעדותו הינה כי היא מתחמקת, וכל מטרתה למלטו מהאחריות למעשה שעשה.

בנוסף עדותו אינה מתיישבת כלל עם הנחזה בסרטונים. קיימים שינויי גרסה לענין מתן או אי מתן זכות קדימה לרכב האחר, וטענות לאבדן הכרה אינן מתיישבות עם הסרטון הו הוא נחזה חוצה את הככר, וגם בעניין זה היה שינוי גרסה בשלב מסוים, מה גם שבנו אישר שהוא חצה את הככר ברגל לאחר האירוע, וגם הנאשם עצמו אישר זאת בשלב מסוים.

הנאשם משנה גרסתו לגבי הידיעה שלו מי הם אותם חמישה שלטענתו רגמו את הרכב.

הנאשם עומד על כך שאיבד הכרה עוד בתוך הככר ולא יודע מאומה על מה שקרה, אולם בסרטון הוא כאמור חוצה את הככר לאחר האירוע על רגליו, בהליכה.

הנאשם אינו מהסס להכחיש שעמד על רגליו לאחר האירוע, ואינו מהסס להעיד בניגוד למענה, ולפתע לומר כי לא פגע באיש למרות שבמענה שניתן בנוכחותו אמר בא כוחו הקודם כי הנאשם פגע באותם מתלוננים.

אם לא די בכך, הנאשם בשלב מסוים גם משנה את גרסתו לגבי מועד זריקת האבנים עליו, ומה שהיה בשיחזור ובעדות בבית המשפט זריקת אבנים בתוך הככר וקרוב לנקודת העליה על המדרכה, הופך לזריקת אבנים גם בשלב מוקדם יותר בככר.

אין אלא לקבוע כי לא ניתן לתת כל אמון בעדות הנאשם ובגרסאותיו המשתנות ואשר בחלקן כבושות, ואשר אינן מתיישבות עם ראיות חיצוניות עצמאיות דוגמת סרטונים המצלמים את האירוע.

טענות על רגימת הרכב תוך כדי נסיעה אינן מתיישבות עם הסרטון הברור של המצלמה במקום - ת/29 המצלמת את כל הככר בזמן האירוע.

לא נחזית בסרטון ת/29 כל השלכת אבן שהיא. מעבר לכך לא נחזים אנשים באזור הרכב, אלא רק מעבר לככר, ואיש מהם לא נחזה זורק אבן כלשהיא. צפיה בסרטון מביאה למסקנה כי טענות הנאשם מופרכות.

יש לדחות את הטענה כי הפגיעה היתה כתוצאה מ"תאונת דרכים". המסקנה הברורה מעל לספק סביר הינה כי הפגיעה היתה כתוצאה מנהיגה מכוונת של הנאשם אל האנשים אשר עמדו מתחת לעץ ובקרבתו.

יש לדחות את גירסאותיו של הנאשם ואת טענתו כי איבד שליטה על הרכב או איבד הכרה. הנאשם לא איבד הכרה, היה בהכרה מלאה לאורך כל האירוע, וגם לאחר האירוע היה בהכרה למרות הקטטה שהיתה עם חלק מהנוכחים במקום לאחר שהנאשם פגע עם רכבו בשניים מהמתלוננים כאמור.

גם מסמך מד"א כמפורט לעיל מציין כי הנאשם היה בהכרה.

לא מצאתי כי יש בעדויות עדי ההגנה כדי לתמוך בגרסת הנאשם. טענות ע.ת.2 על כי ראה אבנים מושלכות על הרכב תוך כדי נסיעה אינן מתיישבות עם המרחק שהיה מהרכב, ומיקומו מאחרי הרכב, מה גם שלדבריו הוא היה מאחרי הרכב ולדבריו האבנים פגעו בשמשה הקדמית. ואילו הנאשם אמר כי האבנים שפגעו בו היו מהחלונות הקדמיים.

גם עדות בנו של הנאשם אינה מסייעת לתמיכה בגרסתו. לדבריו עצם את עיניו ומכאן כי לא יכול היה לראות את השלכת האבנים הנטענת. העד הוסיף כי האבנים הושלכו מימין, ואולם בסרטון לא נחזה כל אדם מימין לרכב הזורק אבן, והצילום מראה מרחק משמעותי מהצד הימני של הרכב, בו אין אף אדם זורק אבן כלשהי.

עד הגנה 3 גם הוא אינו מסייע בעדותו לטענת ההגנה, ודבריו על כי הסרטון חתוך, אינם מגובים בראיה כלשהיא, ונראה כי נאמרו אך לאור העובדה שהגרסה המועלית בדבר השלכת אבנים שגרמה לאירוע אינה מתיישבת עם הסרטון.

ביחס לאבנים אשר בצילומים נחזות על שמשת הרכב הקדמית וביחס לכך שאיש מז"פ מציין כי ברכבו של הנאשם היו אבנים, כל אלו הינם תוצאת האירועים שלאחר הפגיעה של הנאשם במתלוננים והקטטה אשר היתה לאחר מכן ואשר כללה השלכת אבנים, ואולם לפני האירוע נשוא כתב האישום, בו הנאשם נוהג ברכבו ישירות לעבר האנשים אשר מתחת לעץ ובהם המתלוננים ומצליח לפגוע בחלק מהם, לא היתה כל השלכת אבנים על הנאשם או על רכבו הנוסע בככר, בניגוד לטענתו.

אין אלא לקבוע כי טענתו של הנאשם בדבר זריקת אבנים תוך כדי הנסיעה בככר אינה אמת ונועדה אך כדי לנסות לחלצו מאחריות למעשה הקשה והמכוון שביצע, נסיעה בכוונה לפגוע במתלוננים ובאחרים, ישירות אליהם.

יש לציין כי לכך קדם אירוע של מריבה ביחס למחלוקת הקשורה למקום סמוך לככר, אולם זאת לפני האירוע.

אשר לטענת ההגנה מן הצדק על כי לא הועמדו לדין האחרים - אין מדובר באכיפה בררנית או הפליה. מדובר באירוע בו הנאשם פוגע במכוון באחרים תוך שימוש ברכב, ואין מדובר בסיטואציה הדדית, אלא בתקיפה קשה שהוא תוקף את המתלוננים ואחרים תוך שימוש ברכב.

ביחס לטענת ההגנה כי לא הוכח קיומה של חבלה חמורה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, וכי אין מדובר בפציעה - יש לדחות טענה זו. העפת מתלון 1 באוויר ופגיעות בכתף שמאל וברגל ימין, ולמתלון 2 פגיעות בראש ובחזה, אשר הצריכו בדיקות וטיפול בבית החולים, כפי שעולה מהמסמכים הרפואיים, אלו עולים כדי חבלה חמורה, ופציעה.

ודאי שמתקיים גם האמור בסעיף 329(א)(2), שכן מדובר גם בנסיון לפגוע בכמה אנשים וביניהם המתלוננים באמצעות כלי רכב, אשר בנסיבות מסוימות, והנסיבות הללו הן דוגמא לכך, יכול לשמש כלי נשק פוגעני.

אשר לטענות לגבי מחדלי חקירה, אין ממש בטענות אלו שבבסיסן טענה כי לא נחקרו אנשים מסויימים שהיו נוכחים. מובן שהנאשם יכול היה לזמן כל עד אילו חפץ בכך. לכשנשאל ב"כ הנאשם מדוע לא זומנו העדים, התשובה היתה כי אין להטיל את מחדלי המאשימה על הנאשם. ואולם אין כאן הטלת מחדלים על הנאשם. ככל שהנאשם סבר שיש עד ראיה אשר יכול לחזק את גרסתו (למעשה מי מגרסאותיו) היה עליו לזמן להעיד.

מכל האמור המסקנה מעל לספק סביר הינה כי הנאשם, במכוון, נהג ברכבו במהירות לעבר המתלוננים ואחרים שהיו מתחת לעץ, נסע עם רכבו ישירות אליהם, עלה על המדרכה, פגע במעקה בטיחות, פגע בעץ ופגע בשניים מהם, גרם להם חבלה חמורה, ובמעשיו ניסה והתכוון לפגוע בהם ובאחרים באמצעות הרכב בו נהג, ומתלון אחד הצליח למלט עצמו מפגיעה.

אשר לריבוי עבירות - מדובר במעשה אחד, ואינני מוצא כי יש לקבוע שמדובר בריבוי עבירות.

הוכחו מעל לספק סביר עובדות כתב האישום, והוכחו כל היסודות לעבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום, אך בסעיף עבירה אחד לכל אחד מהסעיפים.

אשר על כן אני מרשיע את הנאשם בביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין וחבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין.

ניתנה היום, ה' כסלו תשפ"ג, 29 נובמבר 2022, במעמד הצדדים